
Josef Just

AZ ELEMI LÉNYEK SEGÍTÉSE

Tájrevitalizálás Viktor Schauberger elmélete alapján

Viktor Schauberger a tájrevitalizálás és az ún. éterenergia hasznosítás úttörője, 1885. június 30-án született Mühlviertelben, Ausztriában és 1958. szeptember 25-én halt meg Linzben. Önfelajándékos erdész és zseniális természetmegfigyelő volt, aki megfigyeléseit egy sor találmányba ültette át: fából készült széleltérítő szerkezet, folyószabályozás, mezőgazdasági berendezések a talaj termékenységének növelésére és éterenergiával hajtott gépek fűződnek a nevéhez. Gépeivel a különféle közegeket a természetben lejátszódó folyamatokhoz hasonlóan „éterizálja”, azaz lebontja alkotóelemeire (férfi- és női elemekre), a lehető legmagasabb ellentétes feszültségre hozza őket és újraegyesíti olyan terméké, mely az eredeti közegnél finomabb és kevesebb helyet is foglal el. Ezáltal az új anyagban a részecskék sűrűbben helyezkednek el. Ez „éterszerűbb” mint a kiinduló, eredeti közeg. A közegrészecskék összehúzóere és kicsinyítése térhiányok, kis, finoman szétszórt *ellenterek* vagy *nem-terek*, kis „semmik” létrejöttét eredményezi, amelyek a mágneses- vagy a gravitációs mezőhöz hasonló erőteret hoznak létre. A vákuum csak részben kiürített tér. Vele szemben a fent említett (Rudolf Steiner által ellentérnek nevezett), szívó hatású nem-tér nem más, mint az anyagnak vagy a térnek mint olyannak az ellenpólusa. Ezek között a végletes ellentétek között természetesen a lehető legnagyobb feszültség uralkodik. Schauberger ezt „sóvárgásnak” nevezte.

A semmi (ellentér, szellem) és a valami (anyag, tér, befagyasztott szellem) között energia – éterenergia áramlik, a feszültség eredménye. Schauberger ezt az energiát gépek meghajtására vagy a táj termékenységének növelésére használta.

Tájrevitalizálást szolgáló eljárások

Schauberger azon a véleményen volt, hogy a modern technika csökkenti a föld és a légkör közti feszültséget, ezáltal csökken a talaj termékenysége is, emiatt különböző ellenszereket javasolt. A tájrevitalizáció érdekében éterenergiát használt, melynek termelését fémekkel indította meg és tartotta fenn. A feszültséget fémtelpek gerjesztik és a keletkezett feszültség a töltővíz férfi alkotóelemeinek, az oxigénnek és női alkotóelemeinek, a szénnek és a hidrogénnek implóziószerű egyesüléséhez vezet, éterenergia és éter keletkezik. Schauberger indítványozta, hogy kétméteres, tojás alakú testeket ássanak be a földbe, vízzel töltésük meg és helyezzenek el bennük cinket és rézet. Ennek az eljárásnak kilométerekre ható, a föld és a légkör közötti fe-

szültséget növelő eredményt tulajdonít, aminek következtében a természet egészségesebbé, a talaj termékenyebbé válik.

Fejtegetése arra ösztönzött, hogy saját földemen kísérletet hajtsak végre. Nehézséget főleg a nagy, tojás alakú, még könnyen kezelhető tartályok beszerzése okozott. 1996 őszén megrendeltem egy kétméteres, tojás alakú tartályt 3 mm-es keményen forrasztott vörösrézlemezről. 1997 János napján helyeztek el a földben. Kezdetben természetesen hibákat követtem el, és elégedetlen voltam az előmenetellel. 2000 nyarán további

három tartályt rendeltem meg, ezúttal 6 mm vastag alumíniumlemezről. Schauberger szerint az alumínium semleges hatású, szemben a rézzel, mely szerinte női, és a cinkkel, amely férfi kvalitást hordoz.

Az elemi lények újratelepítése

A tartályokat megtöltöttük vízzel és réz-cink párokat helyeztünk beléjük. A földbe ázott, vízzel megtöltött edények révén a környező talajnál kisebb sűrűségű, tojás alakú tér jön létre. Steiner az üreges tér hatását a vízben levő légbuborékokra ható centrikus nyomóerőkhöz hasonlítja. Állítása szerint az üreges tér erőket koncentrálnak. Ez jól látható, ha felvágunk egy drágakősdort. A drágakövek úgy nőnek az üreghez, mint a fogak az állkapocshoz. A drágakövek centrikus növekedése nem jött volna létre, ha a keletkezésük előtt nem léteket volna jelen az üreges tér irányába ható erők.

Ha a víz talajjal szembeni kisebb sűrűségéből indulunk ki, akkor egy földbe ázott, tojás alakú, vízzel töltött testnek viszonylagosan üreges teret képez. Így eltérő állagú üreges tér keletkezik. A töltővíz a környezetből érkező leggyengébb energiákra is reagál, ami a jó víz esetében megszokott. Így lehetőségünk van egy nagyon érzékeny erőtest létrehozására.

Az a benyomásom, hogy a tartályok beépítésével megnöveltük a magasabb elemi lények mozgásterét. Szerintem ezzel megteremtettük annak lehetőségét is, hogy a Közép-Európából kivándorolt, még „hasznos” elemi lényeket – ahogy őket Rudolf Steiner nevezi – ismét letelepítsük tájainkon a mindenhol jelenlevő környezetszennyezés, az egyre növekvő elektroszmog, a mesterséges radioaktív sugárzás és a zaj ellenére is.

A víz a Hal korszakának eleme. Ezt csak megerősíti a napjainkban megnyilvánuló nagy érdeklődés a víz és a víz lényegének kutatása iránt. A tojás formájú tartály vízzel történő társítása, valamint a folyamatos éterenergia termelése ideális modern eszközök a természet vitalizálására. Steiner szerint egy forrás a föld

kozmosz iránti érzékszerve. Úgy gondolom, egy víz-erőstettel és az elemi lények hozzá kapcsolódó letelepítésével olyan érzékszervet hozunk létre, mely hasonló lehet egy forráséhoz.

Schauberger szerint a talaj termékenységeért a föld (női) és a légkör (férfi) közötti feszültségkülönbség a felelős. A tojás alakú erőstetek földbeásásával ezt a feszültséget növeljük és ezáltal helyreállítjuk a kapcsolatot a kozmosszal. A forma fölött erőkoncentrációt, a fémek fölött energiatöbbletet létesítünk, mely – hasonlóan ahhoz, ahogy ez egy örvény felett történik – megindítja az éterizációt. Megkezdődik az anyag folyamatos „felszabadítása”. Ezáltal „vágat”, erőtöbbletet gerjesztünk. A vízzel megteremtjük egy óriási érzékszerv létrejöttének a lehetőségét. A feszültség hiánya kedvetlenséget, terméketlenséget, minőségcsökkenést, éghajlati szélsőségeket, kulturális veszteségeket eredményez, a legjobb példa erre a sivatag.

A kísérlet és felépítése

Schauberger fából vagy agyagból égetett, tojás alakú tartályok használatát javasolta. Én azonban a fémeket választottam, mert problematikusnak találtam az agyag szigetelését, könnyebb a tartályt fémből előállítani és tartósabb is. Az első réztartályt talajszint alá ástam el, ahogy Schauburger javasolta, a további három alumíniumtartályt csak 2/3 magasságig és a felső harmadát földdel fedtem be. Schauburger rámutatott, hogy a hegyek, a piramisok és a halomsírok hasonló hatásúak. Mindezek az alakzatok a talaj szintje fölé emelkednek. Steiner leírja, hogy minden ami a talajszint fölött található, különösen ki van téve az élőknél és ezáltal az étererőknek – éppen ezeket egyesíti. A három tartályt ezért nem süllyesztettem mélyebbre. Mind a négy tartály felül nyílással rendelkezik, melyet apró lyukakkal ellátott fedő zár le (Schauberger útmutatásai szerint).

Ő azt javasolta, hogy a nyílást zsákvászonnal fedjük. A zsákvászon ugyanis szűrőként szolgál a behatoló oxigén számára, egyúttal véd a közvetlen napsugárzás ellen is. A tojás a csúcsával lefelé mutat. Csúcsukkal felfelé néző tojásformák más hatást fejtenek ki. A három alumíniumtartály (helyproblémák miatt) kb. 30 méterre került az első réztartálytól. Az alumíniumtartályok egy 11 méter oldalhosszúságú, egyenlő oldalú háromszög csúcsainál vannak elhelyezve. A négy tartály mindegyike 24 darab kalapált réz- és cinklemez párral van felszerelve. Schauburger azt írja, hogy a kalapálás növeli a feszültséget. A korong alakú, 10 cm átmérőjű, közepén 1 cm lyukkal ellátott fémrészeket – mint egy elektromos telep esetében – sorba kötöttük. Egy különálló réz elem a tojás felső végéhez került. Az többi – 24 pár elemet a tojástest alsó felébe, közepén egymás alá függesztettük fel, a legalsó elem cink. A fent elhelyezett rézkorong és a tömb legalsó cinkkorongja között így maximális feszültség keletkezik. A korongok közepén lévő lyuk még tovább összpontosítja a közepén lévő feszültséget. Ennek következtében a tojás tengelyében – akár csak egy örvényben – feszültségkoncentráció jön létre. A feszültségnek annyira magasnak kell lennie, hogy „gyújtás” keletkezzék, azaz a szabad oxigén kötődjék a szabad hidrogénhez és szénhez. Ennek következtében „ellentér” keletkezik, ami éter képződéséhez vezet. A tojásforma gesztusának (lefelé néző csúcs, férfi karakterű, a legmagasabb feszültséggel alul) egyértelműen azt kell közvetítenie, hogy a kívánt cél a föld és a kozmosz összekapcsolása nagy „vággyal”, azaz feszültséggel és intenzitással.

Rudolf Steiner szerint nagyon fontos a „nyelv” (a képnyelv), amelyet a természettel szemben használunk. Szerinte legtöbb

cselekedetünk felfoghatatlan és érthetetlen a természet lényei számára. Ezért fontos, hogy a közlés, amelyet az elrendezéssel ki akarunk fejezni, egyértelmű legyen. Végül soron a képnyelvtől függ a siker.

Schauberger 1,5-2 méteres tartályokat javasol. Szerintem azért, mert a gyökerek eddig a mélységig szövik át a legsűrűbben a talajt és a talaj itt a legnépesebb. Emiatt ebben a tartományban hat a legerőteljesebben az éterenergia. Ezen kívül ebben a tartományban keletkezik rendszerint a talajvíz.

Ősrégi, emberalkotta erőhelyek

A tájrevitalizálás eszméjével kapcsolatban érdekes megjeleníteni benyomásainkat, melyek a természetes vagy ősrégi mesterséges erőhelyek környezetéből származnak: ezeken a helyeken a talaj többnyire feltűnően puha, hajszálgyökerek sokaságával átszótt. Ilyen helyeken feltűnően nagy számban fordulnak elő nagytestű állatok tanyái – amint erre Schauburger is rámutat. Szarvas, vad-disznó és medve szívesen tanyázik a magasabb éterenergiájú helyeken. Ilyen helyeken hangyabolyokat is nagyobb számban találunk. A növényzet meglehetősen dús és a terméketlen tájakon fellelhető erőtereket szigetszerűen veszi körül. Bennük az elemek, mint a tűz, a föld, a víz és a levegő helyenként egyoldalúbban, erőteljesebben és erősen elhatárolódva vannak jelen. Ez az individualizáció a jelenlevő feszültségtöbblet miatt lehetséges. Gyűrűsáncoknál vagy kunhalmoknál a fák ágai a sáncok irányába nőnek. Zuzmók is szép számban találhatók ezeken a helyeken, mert itt a sötétség beállta után hiitelen hűvös lesz és érezhető a víz jelenléte. Az ilyen helyeken alacsony légnyomás átvonulásakor ködfonatok képződnek.

Kísérleti mezőm kömyéke gazdag mesterséges erőterekben. Lépten nyomon kis, réteges kövekből álló dombokra bukkanunk, melyek tojás alakú üreges teret képeznek és fednek le. Az a feltevés, hogy az emberiség számos kulturális emléke a talajvízszint szabályozását is szolgálta, más célokon túlmenően. Schauburger megemlíti, hogy a talajvízszintet emelni lehet tojás alakú testekkel. Családommal öt évig Bahreinban, a Perzsa-öböl egy szigetén éltünk, 25 km-re Szaúd-Arábiától. A sziget Szaúd-Arábia része geológiai és éghajlati szempontból is. A szélsőséges sivatagi viszonyok ellenére Bahrein talajvízben a leggazdagabb hely. A bennszülöttek elbeszélése szerint az iparosítás előtt a talajból a sekély partvizekben talajvíz tört fel. A lakosok egyszerűen a tengerből látták el magukat édesvízzel. Bahrein azonos az ősrégi Dilmunnal, mely név azt jelenti: „két tenger”, azaz az édesvízi vagy talajvízi tenger és az azt körülvevő sósvízi tenger. Bahrein mérete 25-ször 40 km és ezen a kicsi területen 200 000 ún. halomsír, kis domb, tojás alakú üreges tér található. Biztos vagyok abban, hogy összefüggés van a halomsírok sokasága, azaz az erőtermzők és a talajvíz gazdagsága között. Ugyanilyen dombot találunk az Emirátusok legnagyobb oázisa, Al Ain közelében. Véleményem szerint a Negev-sivatagban a nabateusok szőlősdombjainak ugyanez volt a funkciója. A dombok közé szőlőtököket ültettek. Településeiken nagy ciszternák voltak, melyekben szőlőt préseltek. Így korukban – Kr.e. 700-tól Kr.u. 700-ig – nagy szüretet tartottak ezen a sivatagi területen. Feltételezhető, hogy a sok erőhely éterenergiamezőt eredményez, mely hasonló a mágneses vagy a gravitációs mezőhöz. Az éter erőmezeje a nehézségi erő ellen hat és megemeli a talajvizet. (Erre utal Schauburger is újra és újra). Nem hihető-e, hogy az akkori kultúrák emberei ilyen eljárásokkal befolyásolhatták a talajvízszint állását?

Pfalzban, 11 km-re kísérleti mezőmtől óriási gyűrűsánc található, melyben nagyméretű, tojás alakú üreges terek vannak. Ezeknek az erőtereknek a sánc segítségével történt összekötésével egy hegy gerincéhez hasonlító óriási erőhely jöhetett létre. (Kínában a hegyhátat sárkánynak nevezik). Ez a sánc a környék természetes erőhelyeit is összekapcsolja, ami még tovább növeli erejének hatásfokát. Bár a sánc hosszú szakaszokon tönkrement, környezetre gyakorolt hatása máig érezhető. Tőle 40 km-re található egy másik nagy gyűrűsánc-rendszer. Ez a sánc összeköti és egyesíti annak a hegynek az erőtereit, amelyen található. Így hatása kiterjedt területen érezhető. Közben szűkebb környezetben még egy óriási gyűrűsánc-rendszer tűnt fel nekem. A térképen római gátként tüntették fel, de ennél sokkal régebbi eredetű. Jellemző módon „sárkánykő”-nek nevezik. Úgy tűnik, több gyűrűsánc létezik, mint amennyit feltételezünk.

A híres kínai fal útvonala is azt mutatja, hogy az erőter-berendezés céljával épült, hiszen erővonalak mentén halad. A fal követi a hegygerinc vonulatát, hol meredeken felfelé, hol meredeken lefelé. A fal lépcsőfokainak nagyon is eltérő magassága olyan kialakításra utal, melynek célja az optimális erőkoncentráció volt és csak mellesleg, vagy csak későbbi korokban szolgált védekezésre is. (A lépcsőfokok nagyon eltérő magassága gyors csapatmozgások esetén a katonák mozgását erősen gátolta volna.) Ezért a fal célját mindenekelőtt „kulturpolitikai” célnak kell tekintenünk, különösen azért, mert a kínaiak ősidőktől kezdve nagy jelentőséget tulajdonítottak az erővonalaknak a hétköznapi életben. Éterenergiái szemléletre utal az is, hogy a falat sárkánynak nevezik. Szinte fel sem tudjuk fogni eredeti hosszát, 2450 km-t. Nemrégiben meglátogattam a falat Peking közelében. Mindeddig egyetlen erőteret sem tapasztaltam, melynek hatása fizikailag ennyire érezhető lett volna.

Az erőterek fontosságára ismert példa a történelemből keruszk Hermann (Arminius) stratégiája. Három hadjáratban úgy elverte a rómaiakat, akik pedig csapaterősségben, szervezetségben, kiképzésben, fegyverzetben, fegyelében jóval fölülte álltak, hogy azok többé nem merték megkísérelni Germánia bekebelezését a Római Birodalomba. Stratégiájának része volt, hogy az általa választott erőhelyek közelében (pl. Externsteine) kényszerítette harcra a rómaiakat. Ez arra utal, hogy az erőhelyek segítő hatásuk miatt stratégiai jelentőséggel is bírtak.

A sáncok ezen példáját követve rezkábellel kötöttem össze a négy tojás alakú tartályt és a hatás fokozása érdekében a tartályokat egymással is sorba kötöttem.

Megfigyelhető változások

A vegetáció változására vonatkozó megfigyelések nehézkesek, mivel ezeket többfajta befolyás előidézheti. Mégis megpróbálom leírni azokat, melyek ismeretesek előttem. Körülbelül egy éve a föld erős „beburkoló” impulzusa észlelhető. Amint már említettem, az eljárás célja feszültség létrehozása. Feszültséget csak úgy tudunk létrehozni, ha szétválasztunk, hártját hozunk létre,

azaz talajfedést végzünk. Minden szervezet, még az egysejtű is először hártját képez, csak így válhat önállóvá, fejlesztheti ki egyedi sajátosságait. A beburkolózás, bezárkózás, mikroklimák kialakításának tendenciája szerintem a természet válasza a tartályok által gerjesztett impulzusra. A környék fenyőerdeiben mostanáig nagy területeken hiányzott az aljnövényzet és a talajtakaró. A talajt csak lehullott tűlevelek és lomb takarta. Most a talajt vastag, a legkülönbözőbb anyagokból álló réteg fedi kiterjedt területeken és ez a folyamat állandóan növekvő tendenciát mutat. A korábban csak szigetszerűen növező áfonya- és hangabokrok, moha, stb. most nagy területeken nőnek. Ugyanígy páfrányok és magoncok sokasága nő többfelé. Most zuzmót is találunk, bár azelőtt igen ritkán fordult elő. Még a szakállas zuzmó is több helyen növekedésnek indult. Ez nem volt jellemző erre a vidékre.

Egy vadász arról számolt be, hogy a vadharapások száma visszaesett. Ezt én is megfigyeltem. Schauberger írja, hogy a gyenge növények más ízűek, mint az egészségesek, ezért inkább a gyengébbeket eszik az állatok. A vadharapások számának csökkenése azt is jelentheti, hogy a növények íze változik, mert újra egészségesebbé válnak. Egy másik jelenség: újabban szarvasok és más állatok tanyáznak a közvetlen környezetben. Összességében véve a növényzet sűrűbbé, ősivé, virulóbbá vált. A lombkorona is egészségesebbnek látszik az elmúlt évekhez képest. Erősödött a virág- és termésképződés. Azt vártam, hogy a fák lombkoronája és a bokrok félrenőnek azon a helyen, ahol a tojástesteket elástam. Ennek az ellenkezőjét figyeltem meg: a lombkorona sűrű függőnyt képez a tartályok felett. Ehhez hasonló fejlődés figyelhető meg a kelta gyűrűsáncoknál is. Mindenhol erdei hangyabolyokat találunk, még a legkedvezőtlenebb helyeken is, például az útszélen, egy méterre a forgalmas úttól.

Azt várom, hogy a szokásos talajszilárdítással ellenkező hatást érek el. A mesterséges erőterek által kibocsátott erővonalak sokasága ugyanis azt eredményezi, hogy a talajt dúsán átszövik a hajszálygyökerek és ez a talaj fellazulásához vezet. Példa erre a feltűnően lágy talajszerkezet a meglévő erőhelyeken. Így a talaj könnyebben, jobban átítódik nedvességgel. Az éterenergia ugyanis vizet hoz létre, ahogy arra Schauberger rámutatott.

Schauberger leírja, hogy a tojásból vízszintes irányban kisugárzó éterenergia a talajban vízképződést indít meg. Ez nem is olyan valószínűtlen, mint ahogy hangzik. Fentről oxigén hatol be, a hidrogén már jelen van, vagy az is behatol. Így a víz létrejöttéhez már csak a folyamat beindítása szükséges és ezt az éterenergia váltja ki. A felhőképződésnél ugyanez játszódik le a légkörben. A ködképződés is ezeken a folyamatokon alapszik éppúgy, mint az alacsony légnyomásakor létrejövő ködfonatok. Schauberger szerint az egészséges természetben lévő talajnak nincs szüksége csapadékra. Elegendő a magában a talajban végbemenő vízképződés, melyet a növények és az erőhelyek vagy az egészséges víz kisugárzása hoz létre.

Még egy benyomás: azt tapasztaltam, hogy a korábbi erőhelyek újra erősebben hatnak. Az ember feltöltődik ezeken a helyeken, frissebb, tetterőtől duzzadóbb, mozgékonyabb lesz, megszűnik a stressz okozta pangás.

A víz hatásai

A tojástestek víz tartalma a kozmikus befolyásokra a lehető legérzékenyebben reagál, hasonlóan az emberi testnedvekhez, melyek késedelem nélkül reagálnak a szellemi jelenlétre. A berendezés kombinálása biodinamikus készítményekkel újabb lehetőségeket nyit meg. 14 naponta Hugo Erbe háromkirály-készítményét teszem a tartályokba, hogy ezáltal is tudatot vigyek a folyamatba. Hugo Erbe, aki saját bevallása szerint kapcsolatban állt Schaubergerrel, kiszélesítette Rudolf Steiner biodinamikus készítményeinek palettáját. Az oldatok keverésekor ugyanis a hangját is belevette a folyamatba, ami döntő továbblépést jelent az egyéni sajátosságok elmélyítésében és a hatékonyság növelésében. Ehhez egy érdekes kiegészítés: Schauberger megfigyelt egyszer egy ismerős parasztembert az ausztriai Mühlviertelben, aki egy fahordó vizet kavart fakanállal előbb balra, azután jobbra. Amikor balra kavarta a vizet, felfelé énekelte a hangskálát a hordó fölé hajolva, amikor jobbra kavart, lefelé. Mindezt egy órán át csinálta és közben még egy csomó hangot morzsoló szét a kaválás közben keletkezett örvényben. Az így előkészített vizet az érési idő leteltével, másnap reggel a frissen boronált földre hintette egy faág segítségével. Elmondása szerint ez a készítmény „szűzhártyát” képez, amely megvédi a földet a kiszáradástól és elszigeteli, így újból feszültség keletkezhet a felszántott föld és a légkör között. Szerinte ez valószínűleg ősrégi kelta szokás. Számomra különösen fontosnak tűnik a hang hozzáadása a készítményhez, mert a hang a készítő személyiségét, egyéniségét fejezi ki és közvetlenül hat a közegre. Valószínűleg a hangnál semmi más nem hat fizikailag közvetlenebb módon a vízre. A hang minden egyes vízrészecskét átalakít és áthangol.

Nomál környezeti viszonyok között minden egyes tárgyat nagyon finom vízhártya fed, így a mezőt vagy a termőtalajt is. Ha a szántóföldön egy faággal cseppenként szétpermetezzük a készítményt, minden egyes csepp érintkezésbe kerül a földet borító nagy felszíni hártatengerrel és megváltoztatja ennek a vízhártyának a jellegét.

Egy cápa kilométernyi távolságról is „ízleli” a vért. A vér tehát óriási víztömeget alakít át oly módon, hogy azt a cápa nagy távolságból is észleli. Ez bizonyítéka a víz érzékenységének és „odaadó képességének”, valamint annak, hogy bizonyos oldatoknak nem tud ellenállni. A víz reakciója tulajdonképpen már nem anyagi, mert ha az lenne, veszteségnek kellene fellépnie és ilyen óriási távolságokat és tereket nem lehetne csak a hatással áthidalni. A biodinamikus készítmények földeken történő felhasználásakor ezt az ellenállás nélküli hatást vehetjük alapul.

Kitekintés

Rudolf Steiner, Viktor Schauberger és Hugo Erbe évtizedekkel ezelőtt fejtették ki tevékenységüket. Időközben fejlődés ment végbe, ha tájaink életképességét illetően negatív irányú is ez a fejlődés. Ezért sürgősen tovább kell fejleszteni a fenti úttörők elgondolásait. Ha Steiner javaslatait kombináljuk Schauberger felismeréseivel és Erbe fejlesztéseivel, akkor, véleményem szerint elsivatagosodott tájakat regenerálhatunk, újból növelhetjük a hanyatló termékenységét és a tájat új életre kelthetjük.

Hiszem, hogy a fent leírt eljárásokkal legyőzhetjük a mester-séges radioaktivitást is. Ez a barométeryomáshoz hasonlóan ingadozik a nap folyamán, bár állandónak kellene lennie. Ez annak a jele, hogy a radioaktivitás étererők (erőterek) segítségével befolyásolható. Steiner szerint a víz az éter eleme. Lehet-séges, hogy csökken a radioaktivitás, ha tojás alakú víztestekkel felerősítjük az étererőket. Természetesen ezt még be kellene bizonyítani. A nagymérvű sugárszennyezés talán leküzdhető lenne, ha az ismertett eljárások nagy területeken fejthetnék ki hatásukat. Egy kísérletet mindenesetre megérne. Meggyőző-désem szerint ugyanezekkel az eljárásokkal újból terméken-yé tehetnénk sivatagi területeket vagy megállíthatnánk a már beindult elsivatagosodást. Mindezt technikai eszközök nélkül érhetnénk el, szivattyúk, duzzasztással nyert tározómedencék nélkül, költségkímélő módon.

Schauberger leírta, hogy a folyamatos környezetrombolás özönvízszzerű esőzésekhez fog vezetni. Ezeket a jelenségeket a föld és a légkör közötti feszültségcsökkenés eredményezi. Ez idő szerint az az érzésünk, hogy túlnyomórészt szélsőségek lép-nek fel az időjárásban: a magas légnyomású területeken sivatagi körülmények, az alacsony légnyomású területeken pedig trópusi felhőszakadások. A kiegyenlítődé hiányzik, az a „feszültség” ami fordulóponthoz vezetne, mielőtt a szélsőségek létrejönnek. Ebben az összefüggésben a tojás alakú testeket összekötöl-emnek tekintem a föld és a kozmosz között. Természetesen hatásukat jelentősen fokozni kell. A fent leírtak csak egy lépést jelentenek abban a fázisban, hogy támogassuk a természet lényeit egyre nehezebbé váló feladatuk véghezvitelében. Ah-gy a körülmények egyre rosszabbodnak, úgy kell növelni az erőlkifejtést és a hatékonyságot, természetesen szellemileg is. Ehhez kísérletezőkedv, elfogulatlanság és kíváncsiság éppúgy szükséges, mint az eredmények kritikus vizsgálata.

fordította: Szabóné Bérczes Erzsébet

Ajánlott további irodalom:

Olof Alexandersson: *Living water* (Gateway books)

Callum Coats: *Living energy* (Gateway books)

Implosion folyóirat számai (német nyelven)

Paul Schatz: *Rhythmusforschung und Technik* (Ritmuskutatás és technika)

Udi Levi: *Die Nabataer*

Rudolf Steiner: *Kraft und Substanz* (Erő és szubsztancia) a *Der Europäer* 2001. július/augusztusi számában

Viktor Schauberger hagyatékát őrzi és gondozza az unokája által vezetett kutatóintézet (PKS, A-4821 Bad Ischl, Kaltenbach 162.) www.pks.or.at

Schauberger találmányainak hasznosításával foglalkozik a Verein für Impositionsforschung und Anwendung eV. (D-77652 Offenburg, Windschläger Str. 58.)

Az Interneten mintegy 32 000, Viktor Schaubergerrel foglalkozó cím található. Cikkünk képei is innen származnak.